

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ НАУКИ І ТЕХНОЛОГІЙ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії,
в.о. ректора УДУНТ, професор

Костянтин СУХИЙ

« 26 » квітня 2024 року

ПРОГРАМА

**фахового вступного випробування
для здобуття ступеня бакалавра
за освітньою програмою «Українська мова та література й іноземна мова»
спеціальності 035 «Філологія»**

Дніпро – 2024

РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО:

ННІ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»

(повне найменування закладу вищої освіти)

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ: к. філол. н., доц. Баранник О.Ю.

к. філол. н., доц. Богуславська Л.Г.

Програму схвалено на засіданні кафедри українознавства, документознавства та інформаційної діяльності

Протокол від « 18 » квітня 2024 року № 9

Завідувач кафедри

(Олена БАРАННИК)

(прізвище та ініціали)

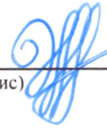
« 18 » 04 2024 року

Схвалено навчально-методичною радою архітектурного факультету

(назва)

Протокол від « 24 » квітня 2024 року № 3

Голова

(Олександр ХАРЛАН)

(підпис)

(прізвище та ініціали)

« 24 » 04 2024 року

Погоджено:

В.о. директора ННІ «Придніпровська академія будівництва та архітектури»

д. т. н., проф.

Владислав ДАНИШЕВСЬКИЙ

1. МЕТА ТА ЗАДАЧІ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

1.1 Метою фахового вступного випробування (фаховий іспит, тобто форма вступного випробування для вступу на основі НРК 6 або НРК 7, яка передбачає перевірку здатності до опанування освітньої програми певного рівня вищої освіти на основі здобутих раніше компетентностей) є сприяння виявленню різнобічних і глибоких знань абітурієнта з усіх розділів української мови, української літератури та іноземної мови й визначенню його здатності виконувати освітньо-професійну програму підготовки.

1.2 Основними завданнями фахового вступного випробування є оцінка рівня підготовки вступників (знання теоретичного матеріалу з української мови, української літератури та іноземної мови); *ступеня* готовності до майбутнього навчання.

Програму вступного випробування з української мови, української літератури та іноземної мови розроблено з урахуванням чинного Порядку до проведення та вимог до програм вступних випробувань у ННІ ПДАБА у 2024 році.

1.3 Згідно з вимогами освітньої програми абітурієнти повинні:

1.3.1 абітурієнти повинні з блоку української мови:

знати мовні (орфографічні, орфоепічні, лексичні, граматичні, стилістичні, пунктуаційні) та мовленнєві норми сучасної української літературної мови (етику й етикет спілкування);

вміти: вільно володіти усною та писемною формами української літературної мови, правильно і грамотно писати й говорити, формулювати й виголошувати свої думки, підтримувати діалог.

Крім цього, абітурієнти повинні

- розрізняти звуки мови, визначати голосні й приголосні звуки, їх характеристику, ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;
- розпізнавати вивчені орфограми і пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, визначати спосіб творення слів;
- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів, крилатих висловів;
- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;
- розрізняти словосполучення й речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні;
- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;
- визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою;
- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них.

1.3.2 абітурієнти повинні з блоку української літератури:

• **знати** особливості розвитку української літератури в різні історичні періоди; знати імена представників того чи іншого літературного періоду; знати авторів вивчених творів; орієнтуватися в основних стильових тенденціях літератури того чи іншого історичного періоду; знати основні літературні напрями, течії (угруповання).

школи), їх представників; розуміти ідейні та мистецькі засади, що об'єднали представників того чи іншого угруповання або школи; знати основні відомості про життя й творчість письменників; знати зміст художніх творів, що ввійшли до переліку; ідентифікувати героя, подію тощо за авторською характеристикою, назвою твору, фрагментом з твору; визначати місце й роль митця в літературному процесі доби; знати основні теоретико-літературні поняття, передбачені програмою;

• **уміти** визначати в запропонованих творах тропи, передбачені програмою; аналізувати літературний твір чи його уривок; визначати найхарактерніші ознаки літературних напрямів і течій; визначати найхарактерніші особливості літературного процесу певного періоду та ознаки індивідуального стилю митця; порівнювати літературні явища.

1.3.3 абітурієнти повинні з блоку англійської мови:

знати:

- достатній обсяг лексичного матеріалу за різними темами;
- усталені мовні звороти, типові комунікативні формули, кліше, якими послуговується лінгвоспільнота в певних ситуаціях спілкування;
- достатній обсяг граматичного матеріалу на рівні B1-B2;
- стратегію виконання тестових завдань множинного вибору;

вміти:

- шукати необхідну інформацію для виконання певного завдання;
- розуміти прочитані автентичні тексти різних жанрів і стилів;
- знаходити та аналізувати необхідну інформацію;
- робити висновки з прочитаного;
- виділяти головну думку/ідею;
- диференціювати основні факти і другорядну інформацію;
- аналізувати і зіставляти інформацію;
- розуміти логічні зв'язки між частинами тексту;
- знаходити загальну та детальну інформацію із документів, що використовуються у повсякденному житті (оголошення, проспекти, меню, розклад руху поїздів тощо);
- ідентифікувати та вибирати правильні формулювання для вживання у мові лексичних одиниць та граматичних конструкцій.

2. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, ї, щ*. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування *у-в, і-й*.

2. Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й

пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. **Фразеологізми**. Приказки, прислів'я, афоризми.

3. Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. **Словотвір.** Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

4. Морфологія

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. **Іменник** як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви *-а (-я)*, *-у (-ю)* в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-н о*, *-т о*). Безособові дієслова. Види дієслів: dokonаний і недokonаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. **Дієприкметник** як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-н о*, *-т о*. **Дієприслівник** як особлива

форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиночні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.

5. Синтаксис

Словосполучення. Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені

Речення. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення.

Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні

Просте ускладнене речення. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й

поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення. Складносурядне речення: єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні; смислові зв'язки між частинами складносурядного речення. Складнопідрядне речення: будова; головне й підрядне речення; підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні; основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю. Безсполучникове складне речення: типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями: 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

6. Стилїстика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції.

7. Орфоепія

Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків.

8. Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення *й о*, *ь о*. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н* та *нн* у прикметниках і дієприкметниках, *н е* з різними частинами мови.

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Українська література		
Назва розділу	Зміст літературного матеріалу (письменники, твори)	Предметні уміння та навички
1. Усна народна	Загальна характеристика	Учасник ЗНО повинен уміти: <i>Аналізувати</i> літературний твір чи його уривок.

творчість	календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень Пісні Марусі Чурай «Віють вітри», «Засвіт встали козаченьки» Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль» Тематика, образи, зміст народних дум і балад «Дума про Марусю Богуславку». Балада «Ой летіла стріла»	<i>Розрізняти</i> види і жанри усної творчості. <i>Розрізняти</i> і називати різновиди календарно-обрядових пісень. <i>Аналізувати</i> зміст, образи, настрої суспільно-побутових і родинно-побутових пісень. <i>Визначати</i> провідні мотиви історичних пісень, характеризувати образи героїв їх - історичних осіб. <i>Визначати</i> тематику й художні особливості балад і дум, пісень Марусі Чурай. <i>Виділяти</i> у фольклорних творах анафори, рефрени, постійні епітети, персоніфікацію, символи, гіперболу, <i>визначати</i> їхню художню роль.
2. Давня українська література	«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги) «Слово про похід Ігорів» Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому місту – звичай і права», «Бджола та Шершень»,	<i>Знати</i> основні теоретико-літературні поняття: • художній образ; • прототип; • тема, ідея, мотив художнього твору; • проблематика та конфлікт у художньому творі; • сюжет і композиція літературного твору; • позасюжетні елементи; <i>Знати та вміти визначати</i> в літературному творі тропи: • епітет, • порівняння, • метафору, • алегорію, • гіперболу, • метонімію, • оксиморон <i>Знати</i> характерні риси бароко.
3. Література кінця XVIII – початку XX ст.	Іван Котляревський «Енеїда», «Наталка Полтавка» Тарас Шевченко «Катерина», «Кавказ», «Сон» (У всякого своя доля), «І мертвим, і живим, і ненародженим...», «Заповіт» Пантелеймон Куліш «Чорна рада» Іван Нечуй-Левицький «Кайдашева сім'я» Панас Мирний «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» (1, 4 частини)	<i>Знати</i> основні теоретико-літературні поняття: • сентименталізм, романтизм, реалізм, їхні ознаки; • епос, новела, оповідання, повість, роман, різновиди повісті та роману; • лірика, сонет, гімн, послання, поема, тематичні різновиди лірики; • драма, комедія, трагікомедія, власне драма, містерія, драма-феєрія; • Види комічного: гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск, бурлеск, травестія

	Іван Карпенко-Карий «Мартин Боруля» Іван Франко «Чого являєшся мені у сні», «Мойсей»	
4. Література ХХ ст.	Михайло Коцюбинський «Тіні забутих предків», «Intermezzo» Ольга Кобилянська «Valse melancolique» Леся Українка «Contra spem spero!», «Лісова пісня» Василь Стефаник «Камінний хрест» Микола Вороний «Блакитна Панна» Олександр Олесь «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!...» Павло Тичина «О панно Інно», «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...» Максим Рильський «У теплі дні збирання винограду...» Микола Хвильовий «Я (Романтика)» Юрій Яновський «Майстер корабля» Володимир Сосюра «Любіть Україну» Валер'ян Підмогильний «Місто» Остап Вишня «Моя автобіографія», «Сом» Микола Куліш «Мина Мазайло» Богдан-Ігор Антонич «Різдво» Олександр Довженко «Зачарована Десна» Андрій Малишко «Пісня про рушник» Василь Симоненко «Ти знаєш, що ти – людина», «Задивляюсь у твої зіниці», «Лебеді материнства»	<i>Визначати</i> місце і роль митця в літературному процесі. <i>Знати</i> основні теоретико-літературні поняття: • український модернізм і його особливості; • модерністські напрями та течії: імпресіонізм, неоромантизм, експресіонізм; <i>Знати</i> основні теоретико-літературні поняття: • поетичний синтаксис (інверсія, тавтологія, антитеза, анафора, епіфора, паралелізм); • риторичні звертання і запитання, • алітерація, асонанс; • різновиди роману (роман у новелах, роман у віршах); • кіноповість; • усмішка. <i>Вміти пояснювати</i> поняття: • «Розстріляне відродження»; • психологізм; • асоціативність.

	Василь Голобородько «Наша мова» Олесь Гончар «Модри камень» Григір Тютюнник «Три зозулі з поклоном» Василь Стус «Господи, гніву пречистого...» Іван Драч «Балада про соняшник» Дмитро Павличко «Два кольори» Ліна Костенко. «Страшні слова, коли вони мовчать», «Маруся Чурай»	
5. Твори українських письменників-емігрантів	Іван Багряний «Тигролови» Євген Маланюк «Уривок з поеми»	<i>Орієнтуватися</i> в основних тенденціях функціонування української літератури за кордоном і творчості українських письменників-емігрантів. <i>Знати</i> особливості пригодницького роману.
6. Сучасний літературний процес	Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм як один із художніх напрямів мистецтва 90-х років, його риси.	<i>Орієнтуватися</i> в основних тенденціях розвитку сучасної літератури. <i>Визначати</i> найхарактерніші ознаки постмодернізму

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Лексичні теми:

- I. Особистісна сфера (повсякденне життя і його проблеми, здоровий спосіб життя, світ захоплень, дозвілля, відпочинок тощо)
- II. Публічна сфера (навколишнє середовище, життя в країні, мова якої вивчається, подорожі, екскурсії, засоби масової інформації, молодь і сучасний світ, людина і довкілля, одяг, покупки, свята, традиції тощо)
- III. Освітня сфера. (Освіта, навчання, улюблені навчальні предмети, система освіти в Україні та в країні, мова якої вивчається, іноземні мови у житті людини)

Граматичні теми:

Англійська мова

1. Іменник. Визначення і класифікація іменників. Рід іменників. Число іменників. Синтаксичні функції іменників у реченні. Прийменники, еквівалентні українським відмінкам.
2. Артикль. Означений, неозначений. Основні правила вживання.
3. Прикметник. Класифікація, синтаксичні функції прикметників. Способи утворення ступенів порівняння прикметників.
4. Числівник, його види (кількісні, порядкові) та їх утворення.

5. Займенник, його види (особові, вказівні, питальні, зворотні, підсилювальні, присвійні, сполучні, взаємні, неозначені, заперечні, кількісні).
6. Дієслово, його форми, часи, стан (Active, Passive), модальні дієслова та їхні еквіваленти, неособові форми дієслова: інфінітив, дієприкметник, герундій, конструкції з неособовими формами дієслова. Умовний спосіб дієслова. Узгодження часів.
7. Прислівник, його види (місця, часу, способу дії, ступеня, причини, мети, наслідку), ступені порівняння та синтаксичні функції.
8. Прийменник. Відповідність англійських прийменників українським відмінкам: родовому, давальному, знахідному, орудному, місцевому.
9. Сполучник, його види. Місце сполучників у реченні. Складні сполучники.
10. Поняття про речення. Прості і складні речення. Розповідні, питальні, спонукальні. Порядок слів в англійському реченні. Головні та другорядні члени речення. Конструкція there + to be. Пряма та непряма мова.
11. Багатокомпонентні номінативні та атрибутивні словосполучення.

Французька мова

1. Іменник. Рід іменників. Число іменників.
2. Артикль. Означений, неозначений. Частковий артикль. Артикль перед власними назвами, перед назвами місяців, днів тижня. Відсутність артикля.
3. Прикметник. Рід прикметників. Число прикметників. Узгодження прикметників. Ступені порівняння прикметників.
4. Числівник, його види (кількісні, порядкові) і утворення.
5. Займенник. Особові самостійні займенники. Особові несамотійні займенники. Адвербіальні займенники «en» та «у». Зворотні займенники. Вказівні, присвійні, відносні, питальні, неозначені займенники.
6. Дієслово. Види дієслів. Три групи дієслів. Дійсний спосіб дієслів. Часи дійсного способу (прості, складні). Узгодження часів дійсного способу. Наказовий спосіб. Умовний спосіб. Вживання часів після «si» умовного. Активний та пасивний стан. Займенникові дієслова. Безособові дієслова. Неособові форми дієслова: інфінітив, дієприкметник, герундій.
7. Прислівник. Види прислівників (прислівники місця, часу, способу дії, ступеня, причини, мети, наслідку). Утворення прислівників. Ступені порівняння прислівників. Ствердження та заперечення. Обмежувальний вираз «ne ... que».
8. Прийменник. Відповідність французьких прийменників українським відмінкам: родовому, давальному, знахідному, орудному, місцевому.
9. Сполучник, його види (прості, складні). Сполучники сурядності та підрядності.
10. Поняття про речення. Прості і складні речення. Розповідні, питальні, спонукальні. Порядок слів у французькому реченні (розповідному та питальному).

3. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Вступне випробування проводиться комісією кваліфікованих викладачів-філологів. Тестування здійснюється протягом 1 астрономічної години. Кожному вступнику надається 15 тестових питань одного із 5 варіантів. Тестові завдання, що виносяться на випробування, формуються із наведеного в Програмі вступного випробування переліку питань. Відповідь на кожне тестове питання передбачає вибір лише однієї правильної відповіді. Відповіді не можуть містити виправлень. Відповіді, що містять виправлення або декілька варіантів відповідей, у тому числі, якщо одна з них правильна, не зараховуються. За результатами вступних випробувань проводиться оцінювання рівня фахових знань за такими критеріями: оцінювання знань вступників за результатами тестування здійснюється за шкалою від 100 до 200 балів (100 + сума отриманих балів з тестування). Залежно від складності питань кожне з

них оцінюється таким чином: питання з 1-го по 7-ме включно оцінюється в 4-ри бали; з 8-го по 13-те включно – у 8-м балів; 14-те та 15-те питання оцінюються в 12 балів кожне.

Якщо вступник під час вступного фахового випробування з конкурсних тестів набрав менше 100 балів, то ця кількість балів вважається недостатньою для відбору та рекомендації до зарахування до ПДАБА.

4. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Український правопис / АН України, Ін-т мовознавства ім. О.О.Потебні; Ін-т української мови. – К.: Наук. думка, 2010. – 240 с.
2. Авраменко О.М., Дмитренко Г.К. Українська література. Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. – К.: Грамота, 2009. – 290с.
3. Авраменко О.М., Пахаренко В.І. Українська література. Підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Рівень стандарту, академічний рівень. – К.: Грамота, 2010. – 280 с.
4. Авраменко О.М., Пахаренко В.І., Мовчан Р.В. Українська література (рівень стандарту, академічний). Підручник для 11 класу. – К.: Грамота, 2011. – 352 с.
5. Міщенко О.І. Українська література. Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. – К.: Генеза, 2009. – 304 с.
6. Міщенко О.І. Українська література. Підручник для 11 класу загальноосвітніх навчальних закладів. – К.: Генеза, 2011. – 304 с.
7. Пахаренко В.І. Українська література. Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. – К.: Генеза, 2009. – 368 с.
8. Семенюк Г.Ф., Ткачук М.П., Слоньовська О.В., Гром'як Р.Т., Вашків Л.П., Плетенчук Н.С. Українська література. Підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Рівень стандарту, академічний рівень. –К.: Освіта, 2010. – 325 с.
9. Семенюк Г.Ф., Ткачук М.П., Слоньовська О.В., Гром'як Р.Т., Вашків Л.П., Плетенчук Н.С. Українська література. Підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Профільний рівень. – К.: Освіта, 2011. – 422 с.
10. Семенюк Г.Ф., Ткачук М.П., Слоньовська О.В. та ін. Українська література (рівень стандарту, академічний). Підручник для 11 класу. – К.: Освіта, 2011. – 422 с.
11. Ткачук М.П., Сулима М.М., Смілянська В.Лі. Українська література. Підручник для 9 класу загальноосвітніх навчальних закладів. – К.: Освіта, 2009. – 416 с.

Англійська мова

1. Murphy, R. English grammar in use. Cambridge University Press, Fourth Edition, 2015.
2. Doodley J. Grammarway 3. Newbury : Express Publishing, 2012.
3. McCarthy M. Vocabulary in Use. Cambridge : Cambridge University Press, 2008.
4. Gryca D., Sosnowska J., Whitehead R. & al. Oxford Exam Excellence. OUP, 2006.
5. Mann M, Taylore-Knowles S. Destination B1: Grammar&Vocabulary. Macmillan, 2007.
6. Hastings B. Longman Exam Activator. - Pearson Longman, 2010.

Французька мова

1. Попова И.Н. Грамматика французского языка. М.: Lingva, 2016.
2. Grammaire progressive du francais, niveau intermédiaire. CLE International, 2007.
3. Gregoire M., Kostucki A. Grammaire progressive du Francais. CLE International, 2012.
4. Vocabulaire progressif du français, niveau intermédiaire. CLE International, 2007.
5. Heu E. Le nouvel Edito B1. Didier, 2012.
6. Brillant C., Barou V., Edito B2. Didier, 2014.